

Beslutningsforslag nr. B 21

Folketinget 2014-15

Fremsat den 7. november 2014 af Christian Juhl (EL), Nikolaj Villumsen (EL), Holger K. Nielsen (SF),
Trine Pertou Mach (SF) og Johan Lund Olsen (IA)

Forslag til folketingsbeslutning om anerkendelse af en selvstændig palæstinensisk stat

Folketinget pålægger regeringen at anerkende Palæstina som en uafhængig og selvstændig stat inden for grænserne fra før 1967 og i forlængelse heraf give staten Palæstina fulde diplomatiske rettigheder. Herudover opfordrer Folke-

tinget israelere og palæstinensere til at arbejde for fred og forsoning gennem fredsaftaler baseret på international ret og FN-resolutioner, herunder den gensidige anerkendelse af staten Israel og staten Palæstina.

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 52 fra folketingsåret 2012-13. Beslutningsforslaget skal endvidere ses i forlængelse af Folketingets vedtagelse af forslag til vedtagelse nr. V 13 under forespørgsel nr. F 4 om EU, Israel og Vestbredden (folketingsåret 2013-14).

Palæstina har siden 1988 haft observatørstatus i FN, og den 29. november 2012 fik Palæstina opgraderet sin status i FN til ikkemedlemsobservatørstat (FN-generalforsamlingsresolution 67/19 af 4. december 2012). Opgraderingen betyder, at palæstinenserne nu får mulighed for at tale i forsamlingen, men de vil fortsat ikke have stemmeret, og opgraderingen vil derfor reelt have begrænset betydning. FN-resolution 242 kræver israelsk tilbagetrækning fra palæstinensisk territorium til 1967-grænserne og understreger respekten og anerkendelsen af suveræniteten, territorial integritet og politisk uafhængighed for alle stater (FN-sikkerhedsrådsresolution 242 af 22. november 1967).

Fredsforhandlingerne mellem Israel og Palæstina efterlader fortsat meget tilbage at ønske, og den aktuelle situation er alt andet end tilfredsstillende. Fredsforhandlingerne måtte opgives i april 2014, og senest i sommer så vi endnu en optrapning af konflikten med krigen i Gaza med gensidige luftbombardementer mellem israelsk militær og Hamas samt andre kampe mellem parterne. Adskillige mennesker – primært palæstinensere – blev dræbt. Der blev indgået en tidsbegrænset våbenhvile den 26. august 2014. Sensommeren bød også på udmeldinger om fortsatte israelske bosættelser.

Styrkeforholdet mellem Palæstina og Israel vil med en anerkendelse af Palæstina som stat blive mere balanceret, hvilket kan være med til at fremme visionen om en tostatsløsning som en varig løsning i Israel-Palæstina-konflikten. En anerkendelse af en selvstændig palæstinensisk stat vil give mulighed for at udnytte det juridiske og principielle grundlag, der allerede ligger i FN's resolutioner. Danmark bør gennem EU og FN være med til at presse på for en anerkendelse, der vil kunne skabe bedre balance i forholdet mellem Palæstina og Israel.

En anerkendelse af Palæstina som selvstændig stat vil desuden være i forlængelse af Sikkerhedsrådets centrale resolutioner, herunder 242 og 1397 (FN-sikkerhedsrådsresolution 1397 af 12. marts 2002), generalforsamlingsresolution 181 (FN-generalforsamlingsresolution 181 af 29. november 1947) og følge princippet om folkenes ret til selvbestemmelse.

Palæstina er i færd med en normalisering af forholdet til FN og har ansøgt om medlemskab af flere af FN's organisationer. Palæstina er også blevet optaget i UNESCO, og afstemningen om optagelse i UNESCO viste, at EU er på vej mod anerkendelse af Palæstina. 11 EU-lande stemte for, 5 imod, og 11 afstod – heriblandt Danmark (How Unesco countries voted on Palestinian membership. Theguardian.com, 1. november 2011. <http://www.theguardian.com/world/2011/nov/01/unesco-countries-vote-palestinian-membership>). Ved afstemningen om opgradering af Palæstinas

status i FN den 29. november 2012 skete det således med et overældende flertal. 138 medlemslande, herunder Danmark, stemte for, 9 stemte imod, og 41 stemte blankt. Mindst 17 europæiske lande stemte for den palæstinensiske opgradering, herunder Østrig, Frankrig, Italien, Norge, Spanien og Danmark. Storbritannien og Tyskland valgte at undlade at stemme, og kun Tjekkiet stemte imod (General Assembly votes overwhelmingly to accord Palestine »non-member observer state« status in United Nations. UN.org, 29. november 2012. <http://www.un.org/press/en/2012/ga11317.doc.htm>). Afstemningen viser med al tydelighed, at det er vigtigt, at Danmark anerkender Palæstina som en selvstændig stat.

Palæstinas grænser er uafklarede og et led i fredsforhandlingerne. Anerkendelsen skal derfor umiddelbart gælde det territorium, som er defineret af grænserne fra før 6-dageskrigen i 1967, dvs. et territorium omfattende Vestbredden, inklusive Øst-Jerusalem, og Gaza-triben med tilhørende kystområde.

Over 100 lande har anerkendt Palæstina som stat – senest Sverige den 30. oktober 2014 (»Sweden today decides to recognise the State of Palestine«. DN.se, 30. oktober 2014. <http://www.dn.se/debatt/sweden-today-decides-to-recognise-the-state-of-palestine>). Tidligere har blandt andre Island, Tjekkiet, Ungarn, Malta og Polen også formelt anerkendt en palæstinensisk stat, og det samme har både Brasilien og Argentina, selv om de to lande har tætte økonomiske kontakter med Israel.

I det britiske underhus stemte et stort flertal den 13. oktober 2014 for en resolution, som opfordrer den britiske regering til at anerkende Palæstina som en selvstændig stat som et bidrag til at sikre en tostatsløsning (MPs debate Palestine and Israel. Parliament.uk, 13. oktober 2014. <http://www.parliament.uk/business/committees/committees-a-z/commons-select/backbench-business-committee/news/mps-debate-palestine-and-israel>).

Forslagsstillerne mener, at det er et vigtigt skridt, at palæstinenserne får en anerkendelse af deres stat. Danmark bør derfor følge Sveriges anerkendelse af Palæstina som en selvstændig stat. Anerkendelse er en naturlig forlængelse af opgraderingen af Palæstinas status i FN og at Folketinget vedtog en lov den 3. april 2014, der har til formål at skabe hjemmel til, at Palæstinas mission i Danmark og missionens personale og familiemedlemmer kan få rettigheder og immuniteter, som svarer til andre diplomatiske repræsentationer (lov nr. 360 af 11. april 2014 om ændring af lov om rettigheder og immuniteter for internationale organisationer m.v.).

Både Verdensbanken, IMF og EU anerkender palæstinenserens store arbejde for at blive klar til at styre deres egen stat i form af Salam Fayyads 2-årsplan fra 2009 (Palestine: ending the occupation, establishing the state: program of the Thirteenth Government. Palestinian National Authority, 2009). Palæstina har arbejdet hårdt for at opbygge en offensiv

lig administration og er nu klar til at være en selvstændig stat, hvilket blev bekræftet i en FN-rapport fra foråret 2011 (Palestinian state-building: a decisive period. Office of the United Nations Special Coordinator for the Middle East Peace Process, 2011).

Den danske regering skal derfor anerkende Palæstina som selvstændig stat. I den forbindelse bør den danske regering også i EU arbejde aktivt for en fælles anerkendelse af Palæstina.

Skriftlig fremsættelse

Christian Juhl (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om anerkendelse af en selvstændig palæstinensisk stat.

(Beslutningsforslag nr. B 21)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.